

Godset f. Eks., og i Regulativet for deres Arbejde staar udtrykkelig, at de ere forpligtede til ogsaa at gøre anden Tjeneste; de benyttes saaledes meget ofte ved de Arbejder, som Portørerne have at udføre, ved Rangement og den Slags Ting. Naar det forholder sig saaledes, synes jeg, det er vel begrundet, naar disse Mennesker kunne ønske at faa en Forbedring af deres Kaar igennem dette Lovforslag. Hvis man vilde arbejde videre paa det foreliggende Forslag, vilde jeg sætte megen Pris paa, at saavel den højtærede Minister som det eventuelle Udvalg vilde stille sig venlig med Hensyn til dette Punkt, men det er jo muligt, at Lønningsforbedringen kommer paa en anden Maade end de to, vi nu have hørt om: den ene foreligger jo i Lovforslaget, og den anden have vi hørt om i Gaar, men i alle Tilfælde vilde jeg haabe, at Forholdene maa stille sig saaledes, at ogsaa disse Mennesker maa faa Lønningsforbedring.

Bluhme: Det blev i Gaar af et Par Talere sagt, at de Kommissionsmedlemmer, som havde haft Ordet i Begyndelsen af Mødet og tilhørte Venstre, paa en Maade havde undskyldt Kommissionen, fordi den ikke var bleven færdig med sit Arbejde. Det, tror jeg, beror paa en Misforstaaelse af Udtalelserne, og i hvert Fald vil jeg sige, at de Medlemmer, der tilhøre Venstre, have ikke Spor af Grund til at søge nogen Undskyldning. Kommissionen bestod af 18 Medlemmer, 7 fra hvert af Tingene og 4 valgte af Regeringen. Det ene af de af Regeringen valgte Medlemmer, nemlig Formanden, er ogsaa Medlem af Landstinget og tilhører Højre. Venstre er saaledes repræsenteret i Kommissionen med 8 Medlemmer, medens der er 9 af Højre; der er jo 3 Medlemmer, der ere valgte af Regeringen blandt Funktionærerne ved Statsbanerne. Ledelsen af Forhandlingerne i Kommissionen tilhører altsaa Højre, og for saa vidt der skulde være Mangler ved den Maade, hvorpaa Forhandlingerne ere blevne førte, har altsaa Højre udelukkende Ansvaret derfor. Jeg lægger nu for Resten ikke Højre noget til Last i saa Henseende, men jeg vil kun fremhæve, at naar Kommissionens Arbejde maaske ikke er fremmet saa hurtigt, som Folk have ønsket, kommer det ikke alene af de Grunde, som bleve anførte i Gaar, nemlig den sene Nedsættelse af Kommissionen, foranlediget ved Ministeriets Stilling til Lovgivningsmagten, men det ligger ogsaa i selve Kommissionens Natur. Vi vide jo, hvor store

Vanskeligheder vi have ved at faa nedsat parlamentariske Kommissioner, der dog er det eneste rigtige over for den Art Spørgsmaal, som her foreligge. Det er Højre, som altid har modsat sig, slikt, og om ogsaa denne Kommission er nedsat i Kraft af Lov og for Hovedpartens Vedkommende valgt af begge Ting, har den dog ikke den Karakter og den Evne til at gennemføre en Sag, som en parlamentarisk Kommission vilde have. Dersom det var en parlamentarisk Kommission, der var nedsat, kunde den have stevnet for sig alle og enhver i hele Landet og søgt Oplysninger gennem Spørgsmaal til dem, der saaledes mødte. Jeg sigter her nærmest til Folk i Statsbanernes Tjeneste fra de øverste til de nederste. Man vilde have kunnet faa Oplysninger, som man ikke kan faa, naar man sidder som Regeringskommission. Forholdet er jo det, at enhver Oplysning, man der skal have, skal indhentes gennem Formanden, og man faar den kun i den Udstrækning, som Regeringen vil give den. Nu sidder der ganske vist i Kommissionen Jernbanefunktionærer eller Medlemmer af Jernbanebestyrelsen, og de have med stor Redebonhed stillet alle mulige Oplysninger til Raadighed, men det er en Selvfølge, at hvor vi sidde over for et Spørgsmaal, som er saa vanskeligt som Baneorganisationen med hvad dertil hører, og naar vi ere saa ukendte med hele denne Styrelse, som Lovgivningsmagten faktisk er, ere vi Medlemmer af Kommissionen næsten ude af Stand til endog blot at formulere Spørgsmaalene. Naar vi ikke kunne trænge ind i alle de Detailler, som foreligge, er det vanskeligt at vide, hvad man skal spørge om. Kunde man derimod kalde for sig Mænd af alle Stillinger inden for Jernbanepersonalet, vilde man ved Spørgsmaal til og Besvarelser for disse Mænd lære at kende, hvad det egentlig talt er for Brøst, det gælder om at reformere. Der er ikke Spørgsmaal om, at saavel mellem de lavere som de højere Funktionærer, er der den samme Interesse for at opfylde deres Pligt, den samme Interesse for at faa det mest mulige Udbytte ud af Jernbanerne. Men hele Organisation, som den har været fra tidligere Tid, gør, at de underordnede umulig kunne gøre deres Anskuelse gældende saaledes, at den kan faa Indflydelse paa Reformen. Dette vilde derimod kunne være opnaaet, hvis det havde været en parlamentarisk Kommission som kunde spørge og faa Svar paa alle Spørgsmaal. Deri ligger efter